Ianos ŢURCANU

FULGUL FERMECAT

Ianoş ŢURCANU

FULGUL FERMECAT

Chişinău 1995

20 noiembrie 1989 este o zi istorică pentru cele 2 miliarde de copii din lume.

În această zi, O.N.U. a aprobat o convenţie asupra drepturilor copilului, care este acum o lege internaţională.

Legea copiilor declară valoarea umană deplină pentru toţi copiii şi adolescenţii. Fiecare copil are dreptul de a trăi, de a creşte în siguranţă şi de a fi respectat pentru gîndurile şi ideile sale. Interesul superior al copilului trebue să fie întodeauna prima prioritate.

Inscrieţi-vă în organizaţia **SALVAŢI COPIII!** Cu cât sunt mai mulţi membri în **SALVAŢI COPIII**, cu atât mai mare greutate vor avea declaraţiile noastre şi cu atât mai mari vor fi posibilităţile noastre de a realiza îmbunătăţiri importante în respectarea drepturilor copilului.

Adresa noastră:
str. Constantin Stere nr. 1, Republica Moldova.
Tel.: 022-21-21-38

Ianoş Ţurcanu

"FULGUL FERMECAT"

ILUSTRAŢII: MARINA ŢURCANU

BUN DE TIPAR - 15.11.95., FORMAT- 60* 90/16 TIPAR OFSET,
TIRAJ - 5000 EX. COMANDA 1119

EDITURA "PACROM"
© ORGANIZAŢIA "SALVAŢI COPIII" DIN MOLDOVA

TIPOGRAFIA CENTRALĂ, str. FLORILOR nr.1, or. CHIŞINĂU.

ISBN 5-7790-01-23-5

ORICE LIMBĂ E FRUMOASĂ

Un măgar, legat de par,
Se-adresă unui țânțar:
— Nu mai bâzâi-n zadar,
Că-i urâtă limba ta.
Zi ca mine: i-ha-ha!...

Strigă-o cioară de pe-arțar:
— Nu e treabă de măgar
Să învețe un țânțar.
Cel mai bun vocabular
E al meu. Zi: cra-cra-carrr!...

Dar țânțarul bâzâia
Mai departe-n limba sa,
Ferm convins că limbă nu-i
Mai frumoasă ca a lui!

DOI LEI

În pădure-un moș cu barbă
A pierdut un leu prin iarbă.

Vulpea zise: — Prima eu
L-am văzut. E leul meu!
Lupul scuipă printre dinți:
— Leul e al meu, să știți!
— Ei, ba, Ursul mormăi,
Eu socot c-al meu va fi!

— Ce aveți cu neamul meu?
Iese din tufiș un Leu.
El e leu și eu sunt Leu!
Oare chiar e-atât de greu
Să-nțelegeți că-i al meu?!..

Cum era de așteptat,
Ceilalți nu au protestat.
Ce puteau să facă ei
Împotriva la doi lei?

AFRICA

Am văzut-o pe ecrane,
Am citit prin manuale,
Cum că Africa e mare
Și că-n ea de toate are:

Are munți foarte înalți,
Are jungle câte vrei
Cu girafe, elefanți,
Cu maimuțe și cu lei;

Antilopa gnu aleargă
De-un ghepard în fugă mare,
Tigrii mari, întinși pe iarbă,
Se gătesc de vânătoare...

Țara asta-ndepărtată
Și cu cer de peruzea
E o țară minunată!...

Mie-mi place Țara mea.

OMUL CU CAP PĂTRAT

Într-un oraș îndepărtat
Trăia un om cu cap pătrat.

Și vă mai spun un adevăr:
Era pleșuv – nici fir de păr!
Bereta, cușma, pălăria
Cum să-i ascundă pleșuvia? –
E imposibil de-aranjat
Ceva rotund pe un pătrat!

S-a dus atunci la farmacie:
– Vreau capul ca rotund să-mi fie!...
Tablete doctoru-a găsit
Și capul i s-a rotunjit.

La început s-a bucurat
Omul ce-avuse cap pătrat,
Privea-n oglindă des să-și vadă
Capul acum ca o prăsadă.

Apoi văzu că nimenea
Nu-i mai atrage-atenția,
Că capul lui – o, da! – perfect
Nu mai produce vreun efect.
S-a întristat, a retrăit,
Aproape că s-a-mbolnăvit.

La doctor iar a apelat:
– Întoarce-mi capul meu pătrat!
Căci cu acesta, ce-i rotund,
Eu toată faima mi-am pierdut,
Mi-aduse popularitate
Doar liniile lui pătrate.
Ce-i viața în anonimat?
Mai bine să ai cap pătrat!

– Argumentată e pricina,
Laconic zise medicina
Și îi întinse un pahar
Cu ceva iute și amar.
Omul bău încet paharul
Și capul lui pierdu ovalul,
Iar deveni ca altădat',
Adică, știți de-acu, pătrat.

Când apăru zâmbind în stradă,
Toți întorceau capul să-l vadă.
În jur copii s-au adunat:
– Uitați-vă, ce cap pătrat!...
Un polițist s-a fâstâcit
Și tot transportul a oprit.
Lăsă un meșter munca sa,
Nu mai văzuse-așa ceva!
Rosti un ins pe bicicletă:
– Cu-așa un cap poți fi vedetă!...

Omul pășea cu demnitate,
Simțindu-se celebritate
Și era mândru: nimeni altul
Nu avea capul ca pătratul!

PICTORIȚA

Musca mică pe tapete
Desena niște portrete.

Gospodina, supărată,
N-a știut că face artă:
O lovi cu un burete,
Lăsând pete pe perete!...

Ce-i cu biata pictoriță,
Talentata musculiță?...

La vecină pe perete
Desenează noi portrete.

VORBĂ DE LEAGĂN

Închide cerul ochii serii.
Dorm ierbile, pădurea, merii,
Doarme în câmp un fluturaș,
Visându-se că-i uriaș.
A aplecat capul o floare:
Adună pentru-albini nectare.
Doarme și codrul liniștit
În basmul ce l-ai auzit;
Chiar Făt-Frumos doarme oleacă,
Puterile ca să-și refacă.
Demult dorm câinii, mieii, mânjii.
Hai, ia exemplu de la dânșii!...

Dacă-ai să dormi, mare vei fi.
Cum, altfel, Țara vei păzi?

RĂSPUNS

Mă-ntrebi Țara ce este?...

Ascult-al meu răspuns:
E doina de pe creste,
E codru-n basme-ascuns,
Stejaru-n el ce crește
Cu ulmul și arțarii,
Un deal, un râu cu pește
Și grânele pe arii;
Cetăți privind la lună,
Zăpezi prin vii tăcute...

Acestea împreună
Și încă multe, multe.

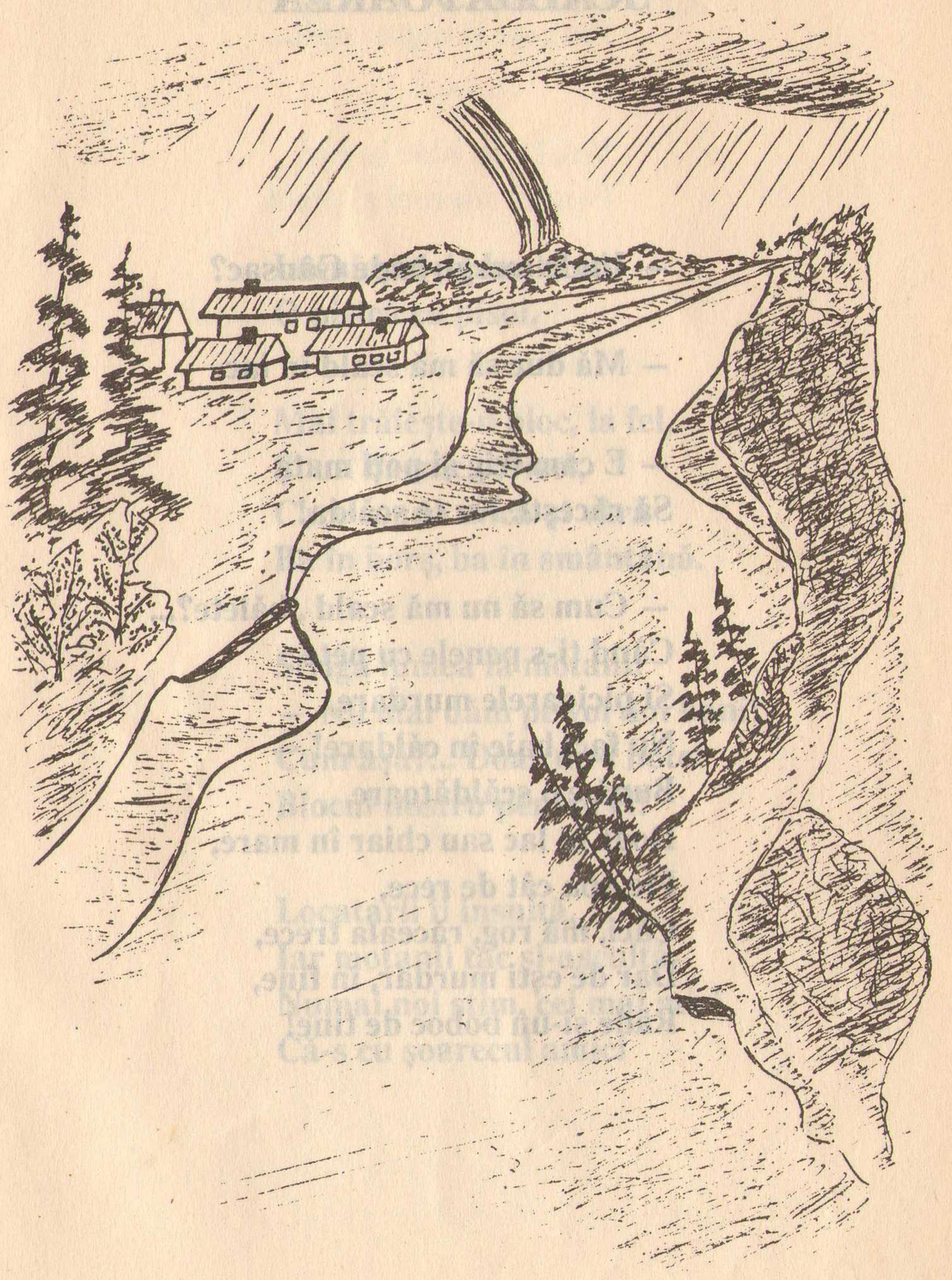

SCĂLDĂTOAREA

– Unde mergi, bade Gânsac?

– Mă duc să mă scald în lac.

– E cam frig și poți mata
Să răcești. Nu te scălda!

– Cum să nu mă scald , băiete?...
Când ți-s penele cu pete
Și picioarele murdare,
Nu faci baie în căldare! –
Bună e o scăldătoare
Doar în lac sau chiar în mare,
Fie apa cât de rece,
Căci, mă rog, răceala trece,
Dar de ești murdar, în fine,
Râde și-un boboc de tine!

ÎN BLOC LA NOI

Locuiește-n bloc la noi
O pisică cu pisoi.

Mai trăiește-n bloc, la fel,
Și un harnic șoricel,
Care coada mică-și vâră
Ba în borș, ba în smântână.

Strigă lumea la motani:
– Nu mai dăm pe voi doi bani!
Cum așa?... Doar nu-i hotel
Blocul nostru pentru el!

Locatarii îi insultă,
Iar motanii tac și-ascultă.
Numai noi știm, cei mai mici,
Că-s cu șoarecul amici

Și se joacă la chindii,
Parc-ar fi niște copii...

Vesel e în bloc la noi
Pentru șoareci și pisoi.

ȘOPÂRLA CĂLĂTOARE

O șopârlă într-o zi
Se sui într-un taxi
Și luând volanu-n mână
Ea porni-n viteză mare
Cel bolid cu zeci de cai...

Dar n-avea mașina frână:
Vai de biata călătoare
Pe șoselele din rai!...

E taxiul fără-o roată
Și șopârla fără coadă.

MESERIILE

Meserii sunt numeroase,
Nici nu știu care-i mai bună:
Unul scrie cărți frumoase,
Unul roada-n câmp adună,
Altul descompune-atomul
Sau conduce avionul;
Unul cântă la vioară,
Altul duce grâu la moară;
Unul oamenii tratează,
Unul munți înalți pictează,
Altul construiește case...

Meserii sunt numeroase;
Și eu cred că ele toate
Îs destul de importante.

Este și-un proverb ce zice
(Tu cu-atenție-l citește):
Are dreptul să mănânce
Numai cel care muncește!

FETIȚA ȘI TRANDAFIRUL

Într-o zi cu cer senin,
O fetiță mică-mică
Vru să rup-un trandafir
Și să-l dăruie mămicăi.

Când mânuța ea întinse
Ca să rupă acea floare,
Ghimpu-n deget i se-nfipse:
— Vai, mămico, cum mă doare!

Și mămica-i zise:
— Las-o, nu o frânge!
Uite ce culoare are,
Cât e de mirositoare ,
S-o lăsăm să crească,
Alții s-o privească
Și să o admire...
Ce zici, trandafire?

— Așa vorbe când aud,
Ghimpu-ndată mi-l ascund,

Scutur frunzele de rouă
Și încep o viață nouă:
Bucur o privighetoare
Trilurând în cerul mare
Și aștept în zbor să vină
După miere o albină.
Chem furnica de pe drum
S-o îmbăt cu-al meu parfum
Și mă-mpac cu-acei copii,
Ce-mi recită poezii
Și îmi cântă cântece
Ca să mă descântece.
Dar când vine cineva
Ca să-mi facă rău,
Pot, desigur, înțepa
Cu ghimpele meu!...

Multe n-o să vă înșir:
O fetiță într-o zi
Vru să rup-un trandafir,
Dar se răzgândi.

Voi, puteți răspunde oare,
Ce-i cu-această transformare,
Că fetița, crescând mare,
N-a mai rupt nicicând vreo floare?..

BĂTĂUȘII

După ploi,
Două oi
Fără grabă
Pășteau iarbă –
Dulce-i iarba după ploi!

Din zăvoi,
Doi lupoi
Urmăreau aceste oi.

Unul zise: – Eu sunt gata
S-o înhaț pe-ntunecata!..
Iar mioara brumărie
O să-ți aparțină ție.

Îi răspunse-al doilea: – Nu!
De ce-aș face cum zici tu?
O prind eu pe-ntunecată,
Ia-o tu pe ceealaltă...

ARE GICU UN CĂȚEL

Are Gicu un cățel:
E înalt cât un vițel.
Când ridică o ureche,
Toți se suie pe perete;
Pe cealaltă o ridică –
Lumea tremură de frică.

Trece Gicu cu cățelul,
Suferă tot cartierul.

Noi vom discuta cu el,
Când va fi fără cățel.

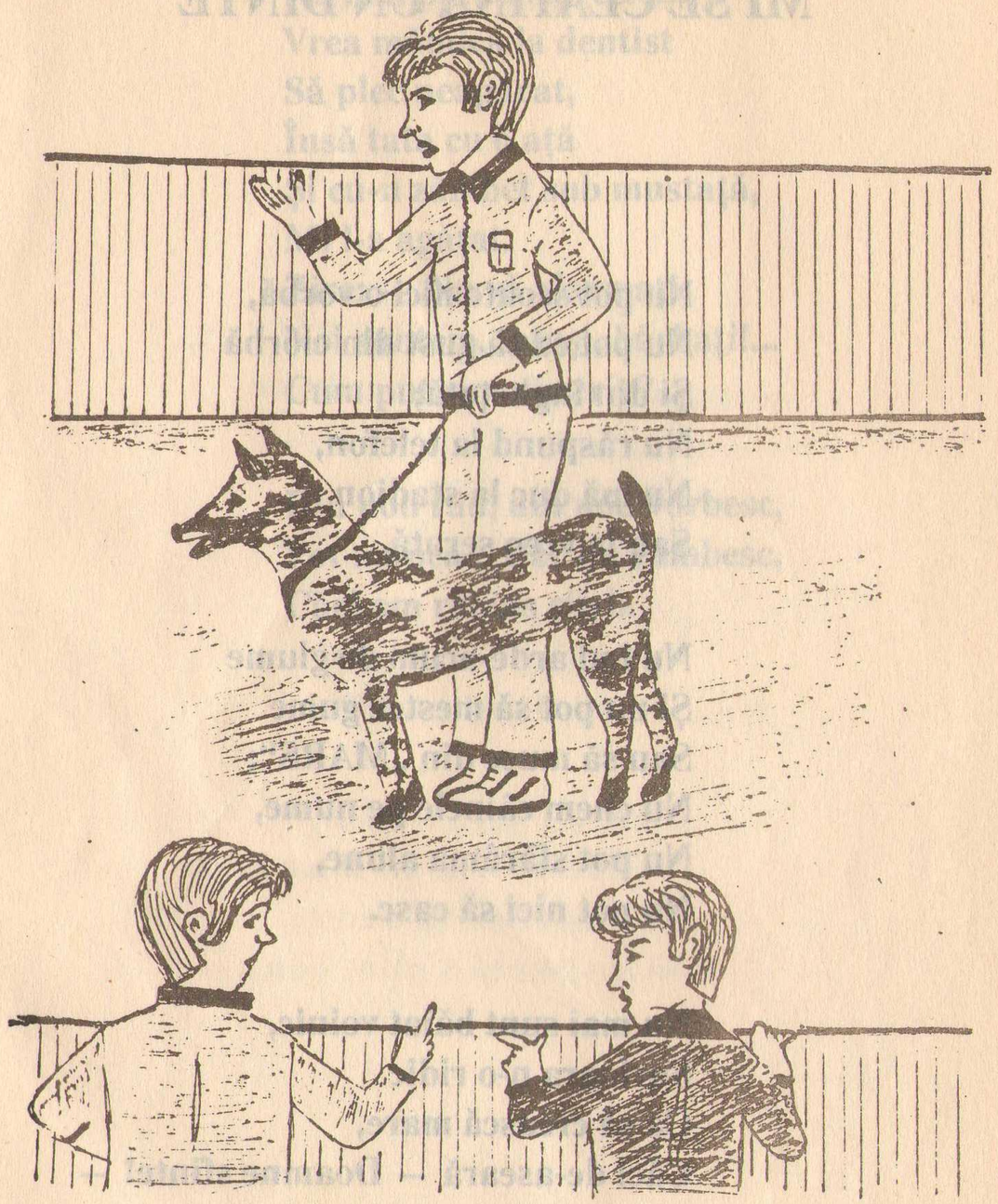

MI SE CLATINĂ UN DINTE

Nu pot scoate nici o vorbă,
Nu pot ca să gust din ciorbă
Și din înghețată;
Nu răspund la telefon,
Nu mă duc la stadion
Sau la vreo serată.

Nu îmi arde-acum de glume
Și nu pot să mestec gume
Sau să mușc din „MARS";
Nu chem câinele pe nume,
Nu pot sfărâma alune,
Nu pot nici să casc.

Nu mai sunt băiat voinic,
Surioara n-o ridic
Ca să crească mare,
Căci de-aseară – Doamne sfinte! –
Mi se clatină un dinte
Și cumplit mă doare.

Nu mai pot ca să rezist...
Vrea mămica la dentist
Să plec neapărat,
Însă tata cu o ață
Și cu-n zâmbet sub mustață,
Mi l-a agățat.
Zise: – Nu vă alarmați,
Noi suntem, totuși, bărbați!...
Cum puteam să strig?...

Din nou râd, din nou vorbesc,
Pot mânca... Dar nu zâmbesc,
Căci am rămas știrb.

„CÂINE RĂU !...“

Paznic la o curte mare,
Unde scrie: „CÂINE RĂU!...“,
Cu devotament și-ardoare
Slujba și-o făcea Dulău.
(Nu era el câine rău:
Scrise-așa stăpânul său...)

Într-o zi, textul gravat
Cineva cu var l-a dat.

Bucuros, lătra Dulău:
— Nu mai sunt un câine rău!
Toți copiii-am să-i adun,
Să le spun că-s câine bun...

PLOAIA

Vine ploaia-n ospeție,
Dar copii pe stradă nu-s.
— Dragii mei, e-o tragedie
Că în casă v-ați ascuns!

Dacă piața e pustie,
Dacă voi v-ați speriat,
Curcubeu-n ospeție
Pentru cine l-am chemat?...

MOARA DIN PĂDURE

Doi țânțari
Sunt pădurari.

Trei gânsaci
Adună saci.

Un cocoș
Toarnă în coș.

La făină-i
O găină.

Curca râde,
Roata-nvârte.

Iar cocorul
În izmene
Cu toporul
Taie lemne.

O albină
Coace-n plită
Din făină
O plăcintă.

Doi purcei
Fac covrigei
Pentru cei
Mai mititei.

GOGOMĂNELE

Pentru Daniela

Parcă e de gheață
Soarele pe cer.
Are chică creață
Omul dacă-i chel.
Toată iarna plouă,
Ninge vara-ntreagă,
Câinele se ouă,
Vulpea paște iarbă;
Mierea în știubeie
O aduce rața,
Trece o femeie,
Răsucind mustața;
Supărat, cocoșul
Mușc-un leopard,
Crocodilul roșu
Joacă biliard;
Se bronzează-n ploaie
Un țânțar călare,
Peștele-n tigaie
Merge pe-o cărare;

Trei rechini ce-au stat
Mult în frigider,
Zic c-au asudat
Și-nghețată cer;
Miaună în cușcă
Micul elefant,
Din trompetă-mpușcă
Un pitic înalt;
Prinde-un pierde-vară
Pește prin livezi,
Lupu-aleargă-n goană
Fugărit de iezi;
Joacă o maimuță
Șah cu-n papagal,
Trece o căruță
Care plimb-un cal;
Cade-o parașută
Din hogeac spre stele...

Casa v-am umplut-o
Cu gogomănele.

MIRACOL

Miroase-a mere și-a castane
Și ard scoruș prin grădini,
Iar iarba, tunsă scurt, adoarme
Beată sub plapuma de crini.

Pere, pe cracă spânzurate,
Cad peste frunze ne-ncetat
Și sunetul abia răzbate
Prin aerul înmiresmat.

Miroase-n jur și a gutuie,
Miroase-a toamnă și regreți
C-așa minunăție nu e
Descrisă încă de poeți.

PIȚIGOIUL ÎN CIUBOTE

Un broscoi,
Într-o joi,
Lângă iazul din zăvoi
Întâlni un pițigoi
Ce purta ciubote noi.

— Dacă ai ciubote noi,
Ce ți-s penele vâlvoi?...

— Nu e bine să mă plâng,
Dar ciubotele mă strâng,
Nu mai pot să sar pe câmp,
Nu mai pot să zbor prin crâng,
Nici nu beau, nici nu mănânc...

— Ce te chinui, pruncule?
Scoate-le și-aruncă-le!...

De pe creangă, pe crenguță
Zboară micul pițigoi
Și chiar dacă e desculță,
Iar e harnic și vioi.

FRATELE

Veni lupul dinspre crâng:
— Oaie, am să te mănânc!...

— Lupule, nu mă mânca,
Că vine din urma mea
Fratele, cu lâna groasă
Și cu carnea mai gustoasă.
Apăru... un bou cu coarne
Și băgă lupul în boale!... —
Fugi bietul vânător
Șchiopătând de un picior.

De i-i foame, de i-i sete,
Nu iese din codrul verde.

MAIMUȚICĂ

Un vecin de bloc, Costică,
Toată ziua-ziulică
Sare ca un maimuțoi
Sus pe trepte și-napoi.
Becuri sparge în viteză,
Face tumbe pe faleză,
Albiturile agață
Și le trage la pământ;
Când aude o povață,
Scoate limba hohotind...

Bun e numele Costică.
Noi îi zicem: Maimuțică!..

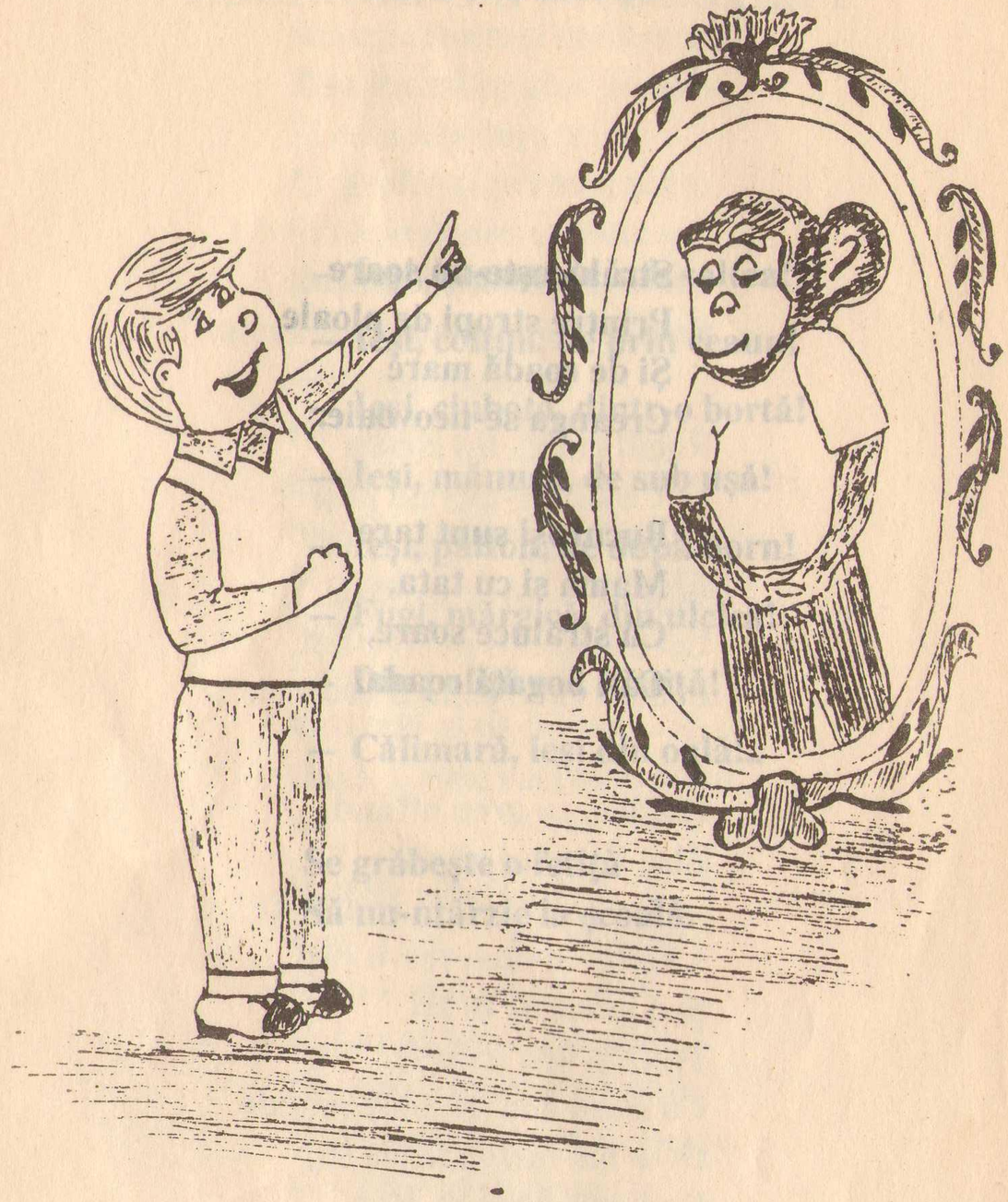

TOAMNA

Strălucește-un soare
Printre stropi de ploaie
Și de roadă mare
Creanga se-ncovoaie.

Bucuroși sunt tare
Mama și cu tata,
Că străluce soare,
Că-i bogată roada.

GOSPODINA

— Ieși, basma, de sub saltea!
— Ieși, colțun, de prin ceaun!
— Ieși, ciubotă, dintr-o bortă!
— Ieși, mănușă, de sub ușă!
— Ieși, palton, de după horn!
— Fugi, mărgică, din ulcică!
— Din poliță sai, fustiță!
— Călimară, ieși din oală!..

Se grăbește o fetiță
Să nu-ntârzie la școală.

PEȘTELE NU E O BROASCĂ

Unde-n apă stuful crește,
Se-ntâlnir-un Rac și-un Pește.

Racul ridică un clește:
— Ce să fac-aici un pește? —
Să nu crezi, minunăție:
Peștele — prin stufărie!...
Locu-acesta-i pentru noi,
Pentru raci, pentru broscoi.

Peștele, cu greu oftând,
Zise Racului uimit:
— De pescar sunt urmărit!
A venit cu noaptea-n cap
Și a aruncat în lac
Trei cârlige îndoite,
Cu gând rău de a mă prinde,
De-a mă duce-n casa sa,
De-a mă frige pe tava,
Iar apoi... de-a mă mânca!...
Cui i-ar place-așa ceva?

— Ce pot să-ți răspund, fârtate? —
Scărpinându-și carapacea,
Zise Racul cu glas moale —
Și eu apele curate
Le prefer și prefer pacea
Și tăcerea din cotloane,
Dar acum aici mi-i casa,
Fiindcă am fugit de plasa
Aruncată deseori
De pescari în jos pe sfori
Și mi-am zis atunci: „Sau mori,
Sau de-aicea o tulește!...“
Și-am tulit-o... englezește.
Cine-acuma mă găsește,
Când ascuns sunt în noroi?...
Poți trăi și tu cu noi,
Dacă-ți plac raci și broscoi.

Peștele gândi puțin,
Apoi zise: — Nu rămân!
Mult e mâl aici și stuf,
Pot muri de-așa năduf.
Eu vreau apă curgătoare
Și prin ea — raza de soare,
Și pădurea ce foșnește
Lângă apele cu pește.
Și chiar dacă într-o zi
(Doamne, mă ferește!)

În cârlig voi nimeri
Cât ai zice peşte,
O să mă întorc, frăţie,
Unde-i apa străvezie;
Peştele nu e o broască
Ca prin mlaştini să trăiască!
Chiar şi în cârlig el cade
Doar în apele curate.
Nu-i ca gustul mâlului
Cârligul pescarului,
Chiar prăjit şi în tava,
Peştele PEŞTE se vrea!..
Tu, măi Race, nu eşti peşte,
Dar şi racul tot trăieşte
Unde-i apa străvezie,
Nu în mâl şi stufărie.
Tu mustaţa-ţi răsuceşte
Şi la vorba mea gândeşte:
Cine-n mlaştină trăieşte,
Nu e rac şi nu e peşte!

Uite-aşa, unde stuf creşte,
Discutar-un Rac şi-un Peşte.

LA PIAŢĂ

Un băiat, cu chica creaţă,
Vindea un mieluţ la piaţă.

— Cât vrei pe acest mieluţ?

— Nu cer mult: doar un bănuţ.

— Nu-i prea ieftin pentr-un miel?

— N-am nici un folos din el:
Nu dă lapte, n-are lână,
Fuge-ntr-una de la stână,
E sugaci, nu-i place iarba...
Timpul pierd cu el degeaba!

— Dragul meu, sub chica creaţă
Ai şi cap sau doar mătreaţă? —
Nu-i mieluţul de vânzare,
Încă e prea mititel.
Lasă-l, măi, să crească mare
Şi-o să ai folos din el.

ȘORICELUL EDUCAT

– Ce faci, șoricele, singur sub divan?
– O aștept pe mama, domnule motan.

– Maică-ta de tine grijă nu prea are!
– Domnule, mămica caută mâncare.

– Tu-ai mușcat din brânză? Nu-ncerca să
– Eu, stimate domn, încă nu am dinți.

– Nu ți-e frică, oare, c-am să te mănânc?
– Domnule motan, eu-s-așa de mic...

– Spune-i mamei tale: viața ți-ai salvat,
Numai din motivul că ești educat.

MOTANUL–NAVIGATOR

Un motan, întâmplător,
Nimeri pe un vapor.
Nu iubea marea, firește,
Doar voia să guste pește.

Cât a tot umblat pribeag
De la pupă pân' la proră,
Căutând mâncare,
Nava dă, ieșind în larg,
Cu sirena sa sonoră
Semnul de plecare.

– Miau-miau-miau-miau! Pot să mor
Nu îmi place pe vapor!
Chiar acum, imediat,
Să mă duceți pe uscat!

Bucătarul de la bord
Zise: – El un antricot
Din cambuză a furat.

De aceea sunt de-acord
Vânt să-i facem peste bord:
Furtul e de neiertat!

Marinaru-n salopetă
Și pe frunte cu bonetă
Zise din catarg:
— Până-n mare-l aruncăm,
Coada hai să-i retezăm —
Caute-o-n larg:
Măcar nu va mai fura!
Coada ce i-o vom scurta
Îl va da-n vileag...
Ce zici, căpitane?

— Avem șoareci prin saloane
Și numai motanul,
Dacă vrea să mai trăiască,
Ar putea să-i nimicească,
Zise căpitanul,
Pentru asta noi, firește,
Că îl vom hrăni cu pește,
Iar la anul celălalt
Se va-ntoarce pe uscat...

* * *

Un motan întâmplător
Nimeri pe un vapor.

A trecut mai mult de-un an,
Dar nu dai de vreun motan
Pe acel vapor,
Cu flanela lungă-n dungi,
Cu beretă și în blugi —
E navigator!
În America a fost
Și-a văzut Caucazul,
Știe harta pe de rost,
Știe ce-i compasul,
Știe ce e o eche —
E deștept motanul,
La manevre cârma-i dă,
Liber, căpitanul.

Râd privindu-l marinarii
De pe bord înalt:
— Îți lipsesc doar ochelarii
Și ai fi savant!
Totuși, bine-am procedat
Coada că nu ți-am tăiat!

* * *

Un motan pe un vapor
Se simțea navigator.

Da-ntr-o zi mare scandal,
Pe vaporul dus de val,
Toți au urmărit:
Mieuna fugind motanul,
Iar din urmă — căpitanul
Parcă-nnebunit.

După multă alergare
Printre stâlpi și rezervoare —
Iată-l în capcană!
Începu-o bătaie mare
Cu cureaua pe spinare —
Vai de biata blană!

După ce-o păți motanul,
Răsuflă greu căpitanul:
— A-ncasat-o știți de ce?
— Pentru ca, să vezi, drăcie,
Astăzi în ospătărie
Dat-am peste-un șoarece!

Iată asta e pricina
Că-l pansează medicina...
Înc-un șoarece să-mi cadă
Pe neașteptat
Și rămâne fără coadă
Dracu-mpelițat!

* * *

Un motan pe un vapor
E acuma vânător.
Ba apare, ba se-ascunde,
Nimeni nu știe pe unde,
Miaună cu voce slabă,
Toarce așezat pe-o labă,
Și cu-n ochi pândind...
De atâta pe-acea navă,
Cu-așa strajă de ispravă,
Șoareci nu mai sunt!

Este veșnic în alertă
Și din nou pe-acea corvetă,
Ca-n trecut, motanul
Și-a regăsit stima.
La manevre căpitanul,
Când nu prea înalt e valul,
Liber, îi dă cârma.

Și din nou râd marinarii
Pe catarg înalt:
— Totuși, bine-am procedat
Coada că nu ți-am tăiat!...

A ȚINUT...

A ținut cândva un moș
Lângă casă un cocoș,
Dar era trist tare moșul:
Nu cânta în zori cocoșul.

Iar o babă, o vecină,
În ogradă-avea găină;
Era tristă și vecina,
Căci nu se oua găina.

Supărat, odată moșul
A-nhățat de gât cocoșul
Și se duse la vecină
Ca să-l schimbe pe găină.

— Hai să facem schimb, vecină,
Dau cocoșul pe găină!
— De ce nu? — zise vecina —
Dă-mi cocoșul, ia-ți găina...

Chiar a doua zi în sat
O minune s-a-ntâmplat:
Cocoșelul glas a dat,
Găinușa s-a ouat.

Râde baba, joacă moșul,
Dar găina și cocoșul
S-au ascuns de ochii lor:
Ei așteapt-un puișor.

MĂRGELELE

Tropa, tropa pe podele,
Alergau niște mărgele
Și eu, tropa, după ele
Să le-adun de prin unghere.

După ce vor mai zburda,
Învârtindu-se de-a dura,
Sâmbătă le-oi invita
Să se plimbe cu trăsura.

ORAȘUL MEU

Albastră este zarea.
Cântă privighetoarea.
Apare-un curcubeu
Peste orașul meu.

Zboară din floare-n floare
Fluturi cu-aripi ușoare
Și vor zbura mereu
Peste orașul meu.

Copii în goană mare
Aleargă pe trotuare;
Mă joc cu ei și eu,
Că-s în orașul meu –
Orașul Chișinău.

LECȚIA DE ÎNOT

Un broscoi și-un pui de rac
Se certau lângă un lac.

Îi zicea acel broscoi:
— De ce-noți doar înapoi?
Doar ți-arăt! Tu ia aminte:
Se înoată înainte!...

— Să mă-nvețe un broscoi!...
Eu am stilul preferat.
Ia încearcă tu-napoi
Și-ai să vezi: e complicat...

Pân-ei discutau fierbinte,
Un pescar s-a arătat
Și broscoiul înainte —
Țup! — în lac s-a aruncat;
Racul înapoi porni
Și în plasă nimeri.

Dacă lecția-nvăța,
Nu pățea așa ceva.

VARA

Cu miros de lucernă albastră,
Cu cercei de cireși la ureche,
Vine vara ce-n inima noastră
E-anotimpul făr' de pereche.

Noi, bronzați poate peste măsură,
Bălăcindune-n vadul de gârlă,
Ținem piersica dulce în gură,
Ne mai dăm după spor câte-o sfârlă.

Urmărim mânjii de pe toloacă
Ce iubesc, ca și noi, când e vară...
Ce păcat! A rămas doar oleacă
Și din nou ne vom duce la școală.

CUȚU CEL FRICOS

Un cățel – Cuțu – dormea
Lâng-un os în cușca sa.

Doi băieți de el vorbeau
Și cu pietre aruncau:

– Cuțu-acesta-i un fricos,
Zise unul, eu i-arunc
Uneori câte un os
Și fără probleme urc
Pe copaci, de vreau o nucă,
De vreau prune, de vreau mere...

– Și la tine nu se-aruncă?
– Dă din coadă în tăcere.
Doar ți-am spus: e un fricos
Și în plus, e somnoros...

Până ei au tot vorbit,
Cuțu, iată, s-a trezit,
S-a mai scărpinat pe spate,
La cei doi un timp privi,
Apoi începu să latre
Și spre ei se repezi!...

O zbughiră ca din pușcă,
Colb din urmă ridicând
Și pe două voci răcnind:
– Ajutor!!! Cuțu ne mușcă!...

Cuțu-n cușcă s-a întors
Și iar doarme lângă os;
Poate e cam somnoros,
Dar nu-i Cuțu un fricos!

TESTAMENT

Îți dărui tot ce vezi în jur:
Al munților divin azur,
Pământul plin de frumusețe,
Plopii ce sună a tristețe;
Îți las un țărm avid de mare,
Melcul cu două cornișoare,
Roua din suflet de zefir
Și un sălbatic trandafir...

Și tu, când vei avea urmași,
La fel, pe toate să le lași.

SUMAR

Orice limbă e frumoasă 3
Doi lei 4
Africa 6
Omul cu cap pătrat 7
Pictorița 10
Vorbă de leagăn 11
Răspuns 12
Scăldătoarea 14
În bloc la noi 15
Șopârla călătoare 17
Meseriile 18
Fetița și trandafirul 19
Bătăușii 21
Fulgul fermecat 23
Are Gicu un cățel 24
Mi se clatină un dinte 26
"Câine rău!.." 28
Ploaia 29
Moara din pădure 30
Gogomănele 32
Miracol 34
Pițigoiul în ciubote 35
Fratele 37
Maimuțică 38
Toamna 40
Gospodina 41
Peștele nu e broască 42
La piață 45
Șoricelul educat 46
Motanul-navigator 47
A ținut 54
Mărgelele 56
Orașul meu 57
Lecția de înot 58
Vara 59
Cuțu cel fricos 60
Testament 63

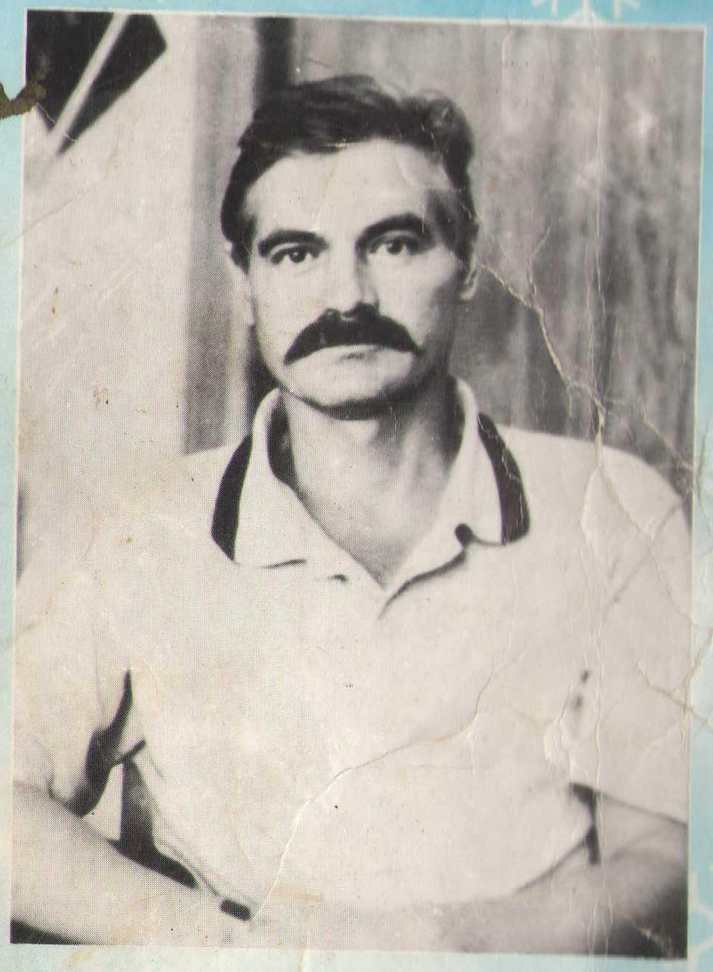

Ianos ŢURCANU
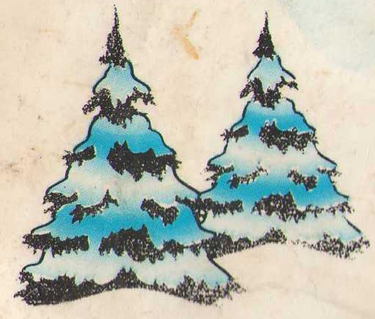
FULGUL FERMECAT